

въ Европа наново се промѣня. Оттогава става студень. Носорогътъ меркии, стариятъ слонъ и грамадниятъ речень конъ измиратъ. Северна Европа се покрива съ ледници. Студътъ прогонилъ мамута и северния елень къмъ Срѣдна и Южна Европа. Появяватъ се редъ други животни, които били нагодени да живѣятъ въ студень климатъ.

България презъ това време била покрита съ непроходими гори, буйни храсталаци и треви, съ голѣми рѣки, езера и блатъ. Почти презъ цѣлата година високитѣ планини били покрити съ дълбоки снѣгове и сковани съ дебели ледове. Зимата била много продължителна и люта, придружена съ снѣжни бури и виелици, а лѣтото кжсо, влажно и прохладно. Въ обширнитѣ гори се вѣдѣли звѣрове, повечето отъ които днесъ сж изчезнали или се срѣщатъ много рѣдко. По буйнитѣ пасища на полето и долинитѣ свободно скитали многобройни стада отъ всѣкакви диви тревопасни животни. Изъ горитѣ и пещеритѣ скитали разни звѣрове, а надъ планинскитѣ върхове летѣли разнообразни грабливи и пойни птици, къмъ които човѣкътъ е насочвалъ често своитѣ смъртоносни стрели.

При разкопкитѣ на нашитѣ пещери ние намираме коститѣ на всички тия животни. Но тѣ не сж цѣли, а разчупени и разбити. Особено черепитѣ и коститѣ на краката сж дребно начупени и носятъ следи отъ силни удари съ тѣпъ предметъ. Нѣкои отъ коститѣ сж дори овжглени. Заедно съ тѣхъ намираме дори и кремъчни орждия и оржжия на пещерния човѣкъ, който продължавалъ да обитава пещеритѣ презъ цѣлата каменна епоха, дори до ранно историческо време. Тѣзи останки ни разказватъ, че това сж кости на животнитѣ, които служели за храна на нашия пещерень прадѣдо.

Напраздно бихме търсѣли между тѣхъ кости отъ нѣкое познато домашно животно. А това показва, че нашиятъ прадѣдо отъ онова отдалечено време още